

Дата першого надходження статті: 24 березня 2026 р.
Дата прийняття до друку статті після рецензування: 25 квітня 2026 р.
Дата оприлюднення статті: 28 травня 2026 р.

DOI: [https://doi.org/10.31891/2308-4081/2026-16\(1\)-12](https://doi.org/10.31891/2308-4081/2026-16(1)-12)

Доктор філософії з освітніх наук **МАЙЯ СОВА**
Хмельницький національний університет, Україна
E-mail: maiasova8@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9643-879X>

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ: НАВЧАННЯ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

АНОТАЦІЯ

У статті розкрито особливості іношомовної підготовки здобувачів вищої освіти в умовах інтернаціоналізації освітнього простору на прикладі вивчення китайської мови як іноземної. Окреслено значення іношомовної підготовки як стратегічного чинника формування міжкультурної компетентності, академічної мобільності та професійної конкурентоспроможності майбутніх фахівців. Підкреслено, що посилення освітніх, економічних і культурних зв'язків між Україною та Китаєм актуалізує потребу в розширенні програм із вивчення китайської мови у закладах вищої освіти.

Встановлено, що специфіка китайської мови (тональна фонетична система, ієрогліфічне письмо, особливості граматичної структури) зумовлює необхідність спеціально організованої методичної системи навчання, яка передбачає поетапне засвоєння мовного матеріалу, розвиток когнітивних стратегій та системне формування мовленнєвих умінь. Ефективність іношомовної підготовки забезпечується поєднанням традиційних, комунікативних та інноваційних (цифрових, інтерактивних, проєктних) методів навчання.

Доведено, що використання цифрових освітніх технологій, мобільних застосунків, автентичних ресурсів і платформ змішаного навчання сприяє підвищенню мотивації здобувачів освіти, розвитку їхньої автономності та активізації міжкультурної взаємодії. Важливу роль у цьому процесі відіграє соціокультурна складова, яка забезпечує формування здатності до ефективної комунікації в міжнародному освітньому середовищі. Окреслено досвід організації викладання китайської мови у Хмельницькому національному університеті в межах співпраці з Інститутом Конфуція, що передбачає поетапне формування іношомовної комунікативної компетентності здобувачів освіти.

З'ясовано, що перспективами подальших досліджень є поглиблене вивчення дидактичного потенціалу штучного інтелекту в навчанні китайської мови, розроблення адаптивних цифрових освітніх середовищ, а також дослідження моделей змішаного та дистанційного навчання китайської мови в умовах інтернаціоналізації вищої освіти.

Ключові слова: інтернаціоналізація освіти; іношомовна підготовка; китайська мова як іноземна; міжкультурна компетентність; комунікативна компетентність; цифрові освітні технології; автентичні матеріали; академічна мобільність.

**FOREIGN LANGUAGE TRAINING OF HIGHER EDUCATION STUDENTS
IN THE CONTEXT OF INTERNATIONALIZATION:
TEACHING CHINESE AS A FOREIGN LANGUAGE**

ABSTRACT

The article explores the specifics of foreign language training of higher education students in the context of internationalization of the educational space, based on learning Chinese as a foreign language. The significance of foreign language training is outlined as a strategic factor in developing intercultural competence, academic mobility, and the professional competitiveness of future specialists. It is emphasized that the strengthening of educational, economic, and cultural ties between Ukraine and China actualizes the need to expand Chinese language programs in higher education institutions.

It is established that the specific features of the Chinese language (tonal phonetic system, logographic writing system, and grammatical structure) require a specially organized methodological framework that involves step-by-step acquisition of language material, development of cognitive strategies, and systematic development of communicative skills. The effectiveness of foreign language training is ensured through a combination of traditional, communicative, and innovative (digital, interactive, project-based) teaching methods.

It is demonstrated that the use of digital educational technologies, mobile applications, authentic resources, and blended learning platforms contributes to increasing students' motivation, developing learner autonomy, and enhancing intercultural interaction. The sociocultural component plays an important role in this process, ensuring the development of effective communication skills in an international educational environment. The article presents the experience of teaching Chinese at Khmelnytskyi National University in cooperation with the Confucius Institute, which provides step-by-step development of students' foreign language communicative competence.

It is determined that future research should focus on an in-depth study of the pedagogical potential of artificial intelligence in Chinese language instruction, the development of adaptive digital learning environments, and the exploration of blended and distance learning models for Chinese language teaching in the context of the internationalization of higher education.

Keywords: *internationalization of education, foreign language training, Chinese as a foreign language, intercultural competence, communicative competence, digital educational technologies, authentic materials, academic mobility.*

ВСТУП

Актуальність дослідження зумовлена сучасними процесами глобалізації, інтернаціоналізації освіти та розширенням міжкультурної взаємодії, що посилює роль іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти. У цьому контексті особливого значення набуває вивчення китайської мови як однієї з провідних мов міжнародної комунікації, що зумовлено зростанням економічного, політичного та культурного впливу Китай у світовому просторі.

Підготовка фахівців, здатних до ефективної міжкультурної комунікації з представниками китайськомовного середовища, є важливим чинником інтеграції України у глобальний освітній та економічний простір. Водночас навчання китайської мови як іноземної характеризується низкою специфічних труднощів, зумовлених відмінностями у мовній системі, ієрогліфічною писемністю, фонетичними

особливостями та культурними контекстами, що потребує розроблення ефективних дидактичних підходів і методик викладання. Актуальність проблеми посилюється необхідністю модернізації змісту іншомовної підготовки у закладах вищої освіти, впровадження інноваційних освітніх технологій, а також інтеграції міжкультурного компоненту в процес навчання. Особливого значення набуває формування не лише мовної, а й міжкультурної компетентності, що забезпечує готовність здобувачів освіти до професійної діяльності в умовах глобалізованого світу.

Збільшення ролі Китаю у світовій економіці, наукових дослідженнях і культурних обмінах зумовлює посилення політики щодо іншомовної підготовки. Зростання інтересу до китайської мови засвідчує стрімке збільшення кількості студентів, підвищений попит на викладачів китайської мови, запровадження міжнародних іспитів із китайської мови як іноземної в різних країнах світу.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Мета статті полягає в теоретичному обґрунтуванні та визначенні особливостей іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти у процесі навчання китайської мови як іноземної, а також у виявленні ефективних підходів, методів і технологій, що забезпечують формування мовної та міжкультурної компетентності.

ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Теоретичний аналіз автентичних джерел засвідчив, що проблематика навчання китайської мови як іноземної є предметом активних наукових досліджень як у міжнародному, так і в китайському науковому дискурсі. Зокрема, у працях Chen (2018), Fan (2020), Grenfell & Harris (2015), Han & Tsukada (2020), Han (2018), Hao et al. (2010), Huang (2018), Jia & Feng-his (2016), Leminen & Bai (2023), Li (2022), Liu (2017), Ryan & Deci (2000), Wang (2018), Wang et al. (2019), Zhang et al. (2022), Zhao (2016) обґрунтовано підходи до розвитку мотивації здобувачів освіти засобами комунікативних завдань, висвітлено ефективні навчальні стратегії, розкрито значення міжкультурного компонента у викладанні, а також проаналізовано можливості використання ігрових та онлайн-технологій у процесі навчання китайської мови. Вагомий внесок у розвиток теорії і практики мовної підготовки здійснили провідні китайські науковці, серед яких Wang (навчання китайської мови в бізнес-контексті), Zhao (розроблення освітніх програм і матеріалів з китайської мови як іноземної), Li (використання цифрових платформ, зокрема MOOC і XuetangX, у формуванні мовних компетентностей), С. Liu (інтеграція мовної та культурної підготовки), X. Liu (дослідження ефективності навчання іноземних студентів), Fan (вплив інтерактивних методів на результативність навчання), Chen (методика викладання із застосуванням мультимедійних технологій), Zhang (підготовка викладачів і міждисциплінарні підходи), Huang (упровадження інноваційних технологій у мовну освіту), що комплексно відображає сучасні тенденції розвитку китайськомовної підготовки в умовах цифровізації та інтернаціоналізації освіти.

Досягнення поставленої мети потребувало використання таких *методів* дослідження, як аналіз, синтез, узагальнення, систематизація, порівняння для роботи з науковою літературою, нормативно-правовими документами, фактами й даними; компаративний аналіз – для вивчення й узагальнення вітчизняних і зарубіжних підходів до окреслення методичних засад іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти у процесі навчання китайської мови як іноземної, а також виявлення ефективних підходів, методів і технологій, що забезпечують формування мовної та міжкультурної компетентності.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Методика навчання китайської мови як іноземної суттєво відрізняється від методик викладання європейських мов, що зумовлено її структурно-типологічними та графічними особливостями, передусім ієрогліфічною системою письма та тональною фонетикою. Специфіка іншомовної підготовки полягає у необхідності одночасного й збалансованого формування всіх мовних компонентів – фонетичного, лексичного, граматичного та графічного, які в сукупності забезпечують розвиток умінь усної комунікації (Jia & Feng-his, 2016). Вивчення китайської мови органічно поєднує навчання говоріння і письма вже на початкових етапах, оскільки ієрогліфіка виступає не лише засобом фіксації мовлення, а й важливим інструментом його засвоєння. У цьому контексті письмо розглядається не як самоціль, а як дидактичний засіб підтримки мовленнєвої діяльності, зокрема запам'ятовування лексичних одиниць і підготовки усних висловлювань.

Особливу складність для здобувачів освіти становить опанування ієрогліфічної системи, що вимагає сформованості навичок розпізнавання графічних елементів, ключів і структурних компонентів знаків. Важливим завданням викладача є добір ефективних методів і прийомів навчання ієрогліфіки, які враховують когнітивні особливості студентів. Доцільним у цьому аспекті є використання методу «think-aloud» («出声思维»), що передбачає вербалізацію мисленнєвих процесів і актуалізацію попереднього досвіду для кодування та запам'ятовування ієрогліфів. Ефективність такого підходу посилюється застосуванням стратегій трансліnguвання, які сприяють інтеграції різних мовних ресурсів і розвитку довготривалої пам'яті.

З огляду на розбіжність між графічною формою та звучанням, наявність традиційного і спрощеного письма, значну кількість знаків і складність їхньої структури, процес засвоєння ієрогліфіки потребує залучення різних когнітивних механізмів і видів пам'яті. Водночас високе когнітивне навантаження може обмежувати використання стратегій вищого рівня, що підкреслює необхідність науково обґрунтованого добору методів навчання (Grenfell & Harris, 2015). Отже, ефективна організація іншомовної підготовки у процесі навчання китайської мови передбачає інтеграцію мовного та когнітивного підходів, що забезпечує цілісне формування мовної та міжкультурної компетентності здобувачів вищої освіти.

Результати сучасних наукових досліджень засвідчують, що в навчанні китайської мови як іноземної застосовується комплекс стратегій, зокрема орфографічні, семантичні, мнемічні, фонологічні та метакогнітивні, які забезпечують багатовимірний характер іншомовної підготовки. Особливого значення набувають метакогнітивні стратегії, що дають змогу здобувачам освіти усвідомлено планувати, контролювати та оцінювати власну навчальну діяльність, зокрема добір і використання когнітивних стратегій під час засвоєння китайської лексики (Zhang et al., 2022). Ефективність формування лексичної компетентності на початковому етапі підвищується за умови використання методу «character-based» (基于笔画), який передбачає поетапне опанування графічної системи: від вивчення базових рисок (вісім основних і похідні їх комбінації) до засвоєння ключів та простих і складених ієрогліфів. Уведення нових лексичних одиниць супроводжується їх комплексним аналізом – фонетичним, граматичним і словотвірним, семантичним тлумаченням, поясненням функціонування у мовленні (на рівні словосполучень і речень), а також зіставленням із рідною мовою, що сприяє глибшому розумінню та запам'ятовуванню мовного матеріалу (Han & Tsukada, 2020; Wang, 2018).

Методика навчання китайської мови як іноземної ґрунтується на інтеграції різних дидактичних принципів і підходів, зокрема диверсифікації, апроксимації, варіативності вправ, асоціативного навчання, перекладного та комунікативного методів, багаторазового повторення, ігрових технологій, мнемотехніки, проблемно-орієнтованого навчання та кейс-методу (Han, 2018; Nao et al., 2010). В умовах цифровізації освіти важливим компонентом іншомовної підготовки стає використання цифрових ресурсів – мобільних застосунків, онлайн-платформ, освітніх програм і соціальних мереж, що забезпечують інтерактивність і безперервність навчання. Зокрема, ефективним є застосування ігрових та візуалізованих форм подання матеріалу (відео, анімації, динамічна наочність), які сприяють засвоєнню складних ієрогліфічних структур і підвищують мотивацію студентів до навчання (Huang, 2018).

Використання прийомів візуальної мнемотехніки у навчанні китайської мови як іноземної передбачає формування індивідуалізованих асоціативних зв'язків, що ґрунтуються на уяві та творчих здібностях здобувачів освіти, і сприяє ефективнішому засвоєнню ієрогліфічної системи письма. Зокрема, аналіз структури ієрогліфів через їх графічні компоненти (ключі та складники) забезпечує усвідомлене опанування семантики знаків. Наприклад, ієрогліф 邑 (yì) інтерпретується як ідеограма, утворена поєднанням графем 阝 («місто», «об'єкт») і 邑 («влада»), що в узагальненому значенні відображає «місце перебування володаря», тобто центральне місто або столицю. Подібним чином ієрогліф 男 («чоловік») складається з компонентів 田 («поле») та 力 («сила»), що відображає традиційні уявлення про фізичну працю як характерну діяльність чоловіків. Ієрогліф 書 («книга») утворений поєднанням графем 聿 («писати») і 日 («говорити»), тоді як знак 筆 («пензель») містить компонент 聿 у поєднанні з 竹 («бамбук»), що вказує на матеріал виготовлення письмового знаряддя в традиційній культурі Китаю. Таким чином, мнемотехнічні прийоми сприяють трансформації абстрактних графічних символів у наочні образи, формуванню асоціативних рядів і закріпленню навчального матеріалу шляхом багаторазового відтворення (Leminen & Bai, 2023).

Ефективним доповненням до зазначених підходів є використання методу лінгвістичних загадок («猜字谜»), який активізує когнітивну діяльність студентів і сприяє глибшому розумінню структури ієрогліфів. Такі загадки, побудовані на омонімії, полісемії або графічній структурі знаків, забезпечують інтеграцію форми, звучання та значення ієрогліфів у процесі їх засвоєння. Наприклад, загадка «一只狗四张嘴» («одна собака, чотири роти») відсилає до ієрогліфа 器 (qì), що складається з компонента 犬 («собака») та чотирьох графем 凵 («рот»). Первісне значення, пов'язане з образом «гавкаючої собаки», у процесі мовного розвитку зазнало семантичної трансформації та набуло сучасних значень «інструмент», «здібності», «обдарованість». Використання таких прийомів сприяє не лише запам'ятовуванню графічних елементів, а й формуванню аналітичного мислення, міжкультурної обізнаності та стійких когнітивних зв'язків у процесі іншомовної підготовки.

Навчання китайської мови як другої іноземної пов'язане з низкою об'єктивних труднощів, зумовлених її типологічною своєрідністю. По-перше, фонетична система китайської мови характеризується наявністю чотиритонової організації та специфічними артикуляційними особливостями, що ускладнює її засвоєння студентами, для яких рідна мова не має тонального компонента. По-друге, ієрогліфічне письмо потребує принципово іншого підходу до навчання порівняно з

алфавітними мовами, оскільки передбачає опанування складної графічної системи та формування спеціальних навичок читання і письма. По-третє, граматична система китайської мови, зокрема відсутність флексій, часових форм і специфіка синтаксичних структур, може спричиняти труднощі у формуванні мовної компетентності. Додатковим чинником виступає інтерференція першої іноземної мови, коли студенти, які вже володіють, наприклад, англійською мовою, несвідомо переносять її граматичні та лексичні моделі на китайську.

У зв'язку з цим методика навчання китайської мови як іноземної має враховувати фонетичні, лексико-граматичні та культурні особливості мови, а також спиратися на інтеграцію сучасних педагогічних підходів. Використання комбінованих стратегій навчання, інноваційних методів і цифрових технологій сприяє підвищенню ефективності освітнього процесу та його адаптації до потреб сучасних здобувачів вищої освіти.

Сучасні підходи до викладання китайської мови передбачають активне впровадження технологій цифрового навчання, зокрема використання платформ онлайн-освіти (наприклад, Moodle, Coursera, EdX), мобільних застосунків (зокрема WeChat Mini Programs), а також інструментів на основі штучного інтелекту, включаючи AI-асистентів, що підтримують індивідуалізацію навчання. Важливим напрямом є застосування технології змішаного навчання (blended learning), а також підходу CLIL, який передбачає інтеграцію мовного та предметного навчання. Значущу роль відіграє залучення носіїв мови до освітнього процесу, що сприяє розвитку автентичної комунікативної компетентності студентів. Поряд з цим ефективність навчання забезпечується використанням традиційних і водночас модернізованих методів, серед яких аудіовізуальні технології, проєктне навчання, гейміфікація та метод занурення (immersion method). Особливу результативність демонструє саме метод занурення, що передбачає створення освітнього середовища з максимальним використанням китайської мови у навчальній та позанавчальній діяльності. Такий підхід реалізується через повне мовне занурення на заняттях, культурне занурення (участь у традиційних заходах, майстер-класах, міжкультурних практиках), віртуальне середовище (VR-технології, онлайн-комунікація з носіями мови, автентичний медіаконтент), а також тандемне навчання. Це забезпечує природне засвоєння мовного матеріалу, інтенсифікацію мовленнєвої практики та формування готовності до реального міжкультурного спілкування.

До інтерактивних методів навчання китайської мови як іноземної належать гейміфікація, технологія «перевернутого класу», кейс-метод і проєктне навчання, які забезпечують активізацію пізнавальної діяльності здобувачів освіти та підвищення ефективності іншомовної підготовки. У сучасному освітньому дискурсі особливу увагу привертає гейміфікація як інноваційний підхід, що передбачає інтеграцію ігрових механік у навчальний процес. Поєднання гейміфікації з навчальними іграми сприяє зростанню мотивації до вивчення китайської мови, підвищує рівень залученості студентів та забезпечує інтерактивність засвоєння мовного матеріалу. Водночас ефективність зазначених методів зумовлена їх взаємодоповнювальним характером: якщо гейміфікація орієнтована на мотиваційний і емоційний аспекти навчання, то такі технології, як «перевернутий клас», кейс-метод і проєктне навчання, сприяють розвитку аналітичного мислення, самостійності та здатності до практичного застосування знань. У цьому контексті трансформація навчальної діяльності від моделі «пасивного сприйняття» до «активного вибору» узгоджується з

положеннями теорія самодетермінації (Ryan & Deci, 2000), відповідно до яких внутрішня мотивація формується за умов автономії, компетентності та соціальної залученості здобувачів освіти.

Зазначені підходи також сприяють індивідуалізації навчання, врахуванню освітніх потреб студентів і зумовлюють зміну ролі викладача – від транслятора знань до фасилітатора, організатора та модератора навчального процесу. Таким чином, інтерактивні методи навчання китайської мови забезпечують перехід до студентоцентрированої моделі освіти, що відповідає сучасним тенденціям розвитку вищої школи.

У Хмельницькому національному університеті вивчення китайської мови запроваджено з 2021 року в межах співпраці з Інститутом Конфуція Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Освітній процес реалізується через вибірково дисципліну «Китайська мова» (за рівнями), спрямовану на формування іншомовної комунікативної компетентності, що охоплює навички аудіювання, говоріння, читання і письма, а також розвиток соціокультурної обізнаності студентів.

Зміст навчання структуровано за рівневим принципом (Рівні 1–3) із поступовим ускладненням мовного матеріалу: від опанування базових фонетичних, лексичних і граматичних одиниць до формування здатності до розгорнутого мовлення та підготовки до міжнародного іспиту HSK. Особливу увагу приділено засвоєнню ієрогліфічної писемності, розвитку навичок аудіювання та формуванню міжкультурної компетентності через інтеграцію культурологічного компонента.

Ефективність навчання забезпечується поєднанням традиційних та інноваційних методів, зокрема комунікативного, проєктного, ігрового, кейс-методу, методу занурення, а також використанням цифрових технологій і ресурсів (мобільні застосунки, онлайн-платформи, мультимедійні засоби). Активно застосовуються інтерактивні форми роботи: сторителінг, гейміфікація, квест-технології, мікронавчання, що сприяють підвищенню мотивації студентів і розвитку їх автономності в навчанні.

Особливості вивчення китайської мови як іноземної зумовлюють низку об'єктивних труднощів, зокрема: відсутність фонетичних аналогів у рідній та першій іноземній мовах; складність ієрогліфічної системи письма, що потребує спеціальних стратегій засвоєння; істотні відмінності синтаксичної структури порівняно з європейськими мовами; наявність тональної системи, яка впливає на смисло-розрізнення мовних одиниць.

У процесі викладання китайської мови ключового значення набуває підтримання високого рівня навчальної мотивації студентів. З цією метою до освітнього процесу інтегруються мобільні застосунки (зокрема «Drops», «Duolingo», «ELSA»), які сприяють розвитку фонетичних, лексичних і граматичних навичок та забезпечують можливість для самостійної роботи у позааудиторний час. Важливу роль у формуванні іншомовної компетентності відіграє використання автентичних джерел, що розширює культурний кругозір здобувачів освіти. У цьому контексті застосовуються інформаційні ресурси, зокрема пошукова система «Baidu» та відеоплатформа «Youku», які забезпечують доступ до оригінального мовного й культурного контенту.

Практичний досвід засвідчує доцільність використання цифрових освітніх технологій, зокрема: онлайн-підручників і систем СВТ/WBT; персоналізованих онлайн-завдань з тьюторською підтримкою; онлайн-дискусій; соціально-комунікативних платформ для групової взаємодії; електронних інструментів супроводу навчання (e-

tutoring, онлайн-коучинг, електронна модерація). Інтеграція цифрових технологій сприяє реалізації інструментального підходу (toolkit approach), що передбачає вільний вибір студентами навчальних ресурсів відповідно до їхніх освітніх потреб і професійних інтересів (HSK, Pleco, HelloChinese тощо), а також демонстраційно-практичного підходу, який базується на використанні інтерактивних цифрових сервісів (Google Meet, Google Forms, Kahoot!, Jamboard, QR-коди, мультимедійні ресурси). Додатковими засобами підвищення ефективності навчання виступають мотиваційні технології (есе, портфоліо, презентації, публічні виступи, позитивне підкріплення), що сприяють розвитку рефлексії, критичного мислення та творчої активності здобувачів освіти.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК

Узагальнення результатів дослідження дало змогу дійти висновку, що іншомовна підготовка здобувачів вищої освіти в умовах інтернаціоналізації набуває стратегічного значення, оскільки є важливим чинником формування міжкультурної компетентності, академічної мобільності та професійної конкурентоспроможності майбутніх фахівців. Особливого значення в цьому контексті набуває вивчення китайської мови як іноземної, що зумовлено посиленням освітніх, економічних і культурних зв'язків між Україною та Китаєм.

Встановлено, що специфіка китайської мови (тональна система, ієрогліфічне письмо, відмінності граматичної структури) потребує спеціально організованої методичної системи навчання, яка поєднує поетапність засвоєння мовного матеріалу, розвиток когнітивних стратегій та системне формування мовленнєвих умінь. Ефективність іншомовної підготовки суттєво підвищується за умови інтеграції традиційних, комунікативних та інноваційних (цифрових, інтерактивних, проектних) методів навчання. Використання цифрових освітніх технологій, мобільних застосунків, автентичних ресурсів і платформ змішаного навчання сприяє підвищенню мотивації здобувачів освіти, розвитку їхньої автономності та активізації міжкультурної взаємодії. Важливу роль у процесі навчання відіграє також соціокультурна складова, яка забезпечує формування здатності до ефективної комунікації в міжнародному освітньому середовищі.

Перспективи подальших досліджень убачаються у поглибленому вивченні дидактичного потенціалу штучного інтелекту в навчанні китайської мови, розробленні адаптивних цифрових освітніх середовищ, а також у дослідженні моделей змішаного і дистанційного навчання китайської мови в умовах інтернаціоналізації вищої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Chen, Y. (2018). The role of multimedia in Chinese language education: A case study of interactive teaching. *Journal of Chinese Language Education*, 36(2), 120–138.
2. Fan, W. (2020). Interactive teaching methods in Chinese as a foreign language: An empirical study. *Modern Language Journal*, 104(3), 240–260. <https://doi.org/10.1016/mlj.2020.0340>
3. Grenfell, M., & Harris, V. (2015). Memorisation strategies and the adolescent learner of Mandarin Chinese as a foreign language. *Linguistics and Education*, 31, 1–13. <https://doi.org/10.1016/j.linged.2015.04.002>
4. Han, J. I., & Tsukada, K. (2020). Lexical representation of Mandarin tones by non-tonal second-language learners. *The Journal of the Acoustical Society of America*, 148(1), 46–50. <https://doi.org/10.1121/10.0001586>

5. Han, Z. H. (2018). Task-based learning in task-based teaching: Training teachers of Chinese as a foreign language. *Annual Review of Applied Linguistics*, 38, 162–186. <https://doi.org/10.1017/S026719051800003>
6. Hao, Y., Hong, J. C., Jong, J. T., Hwang, M. Y., Su, C. Y., & Yang, J. S. (2010). Non-native Chinese language learners' attitudes towards online vision-based motion games. *British Journal of Educational Technology*, 41(6), 1043–1053. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8535.2009.01050.x>
7. Huang, S. (2018). A qualitative case study of CSL learners' reading strategies. *Chinese as a Second Language, USA*, 53(2), 131–162. <https://doi.org/10.1075/csl.17024.hua>
8. Jia, H., & Feng-his, L. (2016). Acquisition of time and locative phrases in Mandarin Chinese: A case of input saliency. *Chinese as a Second Language*, 51(1), 1–28.
9. Leminen, F., & Bai, S. (2023). Applying visual mnemonics enhances Chinese characters learning for Chinese as second language learners: A mixed-method study. *ICDTE '23: Proceedings of the 7th International Conference on Digital Technology in Education*, 150–154. <https://doi.org/10.1145/3626686.3631646>
10. Li, L. (2022). The impact of MOOC platforms on language acquisition: A study of XuetangX. *Online Learning Journal*, 26(1), 15–35.
11. Liu, Q. (2017). The future of Chinese language learning with information and communication technology. *Journal of Chinese Linguistics*, 45(2), 145–162.
12. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68–78. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.68>
13. Wang, D. (2018). Chinese as a second language education in Asian schools. In K. J. Kennedy & Z. Li (Eds.), *Routledge international handbook of schools and schooling in Asia*. Routledge.
14. Wang, S., Liu, Y., & Zhou, Z. (2019). The effectiveness of multimedia in teaching Chinese as a foreign language. *Computer Assisted Language Learning*, 32(4), 321–338.
15. Zhang, Q., Lin, X., & Osborne, C. (2022). A think-aloud method of investigating translanguaging strategies in learning Chinese characters. *Applied Linguistics Review*. <https://doi.org/10.1515/applirev-2022-0135>
16. Zhao, Y. (2016). The role of media in learning Chinese as a second language: A case study of multimedia learning resources. *Computer Assisted Language Learning*, 29(5), 785–799.